

PER A LA ROSA

A Quart hi viuen tres Roses,
la Rosa de la guarderia, la de cal Niñu i la Rosa de l'escola.
No sabríem dir quina d'elles més famosa
això sí, totes tres entranyables...

Ara, però, toca parlar d'aquesta última,
la primera Rosa que després d'anys de feina
li ha arribat el moment de dir adéu
a una llarga vida de treball i dedicació.

Rosa, ens sembla que no ho has tingut fàcil,
has hagut de treballar de valent
per tirar la família endavant
i vèncer els entrebancs que la vida t'ha anat posant.

De Calabuig vas marxar però tots sabem
que a dins el cor sempre has portat
aquest poblet que et va veure créixer.
Quart et va acollir per formar una gran família.

Amb l'ajuda d'en Josep,
heu fet créixer un munt d'infants.
La Maria, en Miquel i la Marta
han tingut com molts germans.

I és que no sé si saps
que l'escola nova es va fer a prop teu
perquè així poguessis fer a peu
el trajecte amb els infants.

I és que a aquestes alçades ja tots sabem
que conduir no és el teu fort
i molt menys si aquestes dones
et fan riure a totes hores.

Qui no se'n recorda de les llàgrimes vessades
en les cursets que ens van fer fer
i és que primer a la força però després amb molt de gust
de títols ens en vam treure un munt.

Poca cosa et faltava aprendre, Rosa,
bé, un ball o cançoneta mai no fa nosa...
I així que vam dedicar algun dissabte
a fer tasques de monitoratge.

Ara ja només ens falta dir
que ens ha encantat treballar amb tu,
ens has encomanat l'estimació envers els nens
i has sabut posar pau en moments de guerra...

No sabem si a aquestes alçades ja ploraràs
i per tant no et direm més coses maques,
només que et portarem a dins els nostres cors
i gràcies per deixar-nos estar a prop teu.

Molta sort i felicitats!

Els teus companys i companyes de menjador de l'escola Santa Margarida de Quart
Octubre de 2010